

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۰ نومبر ۲۰۱۹

رسوائی دیگر دولت دست نشانده!!

سه شنبه- ۲۸ عقرب ۱۳۹۸- کابل: امروز از طریق رسانه ها مطلع شدیم که سرانجام "غنی احمدزی" بعد از صحبت با وزیر خارجه امریکا، "انس حقانی" و شرکای جنایاتش را به قطر فرستاده و در مقابل، طالب هم ضمن رها کردن به اصطلاح استادان امریکائی گروگان، ده تن از نیروهای امنیتی را که که نزد شان زندانی بود، نیز از زندان رها نمود. در یادداشت امروز توجه شما را به چند نکته در همین زمینه جلب می نمایم:

۱- نخستین نکته آشکار شدن دروغ و فریبکاری دولت دست نشانده به ارتباط به هم خوردن معامله مبادله زندانیان در بار اول بود. حتماً شما هم به خاطر دارید، زمانی که معامله ننگین بار اول به هم خورد، اعضای دولت دست نشانده و حامیان آن شروع کردند به این که گویا "غنی احمدزی" معامله را به خاطر جان باشندگان افغانستان و این که در پاسخ حسن نیت دولت، طالب دو عملیات در کابل و لوگر انجام داد، منع نموده بود.

رهائی دیروز جنایتکاران طالب یک بار دیگر نشان داد که دولت دست در افغانستان ارزش و بهائی برای حیات و آرامش مردم کشور قابل نبوده، هرگاه طالبان روزانه به ده ها و صد ها افغان را نیز به قتل برسانند، با یک اشاره بدار و ارباب قدرت یعنی امپریالیسم، بر قاتلان مردم ما تاج افتخار نیز خواهد گذاشت.

۲- بعد از مدتها تقریباً قطع ارتباط بین وزارت خارجه امریکا و دولت دست نشانده و اینجا و آنجا، مانور های سفیر امریکا در کابل حین نشست و برخاست با مخالفان "غنی احمدزی" که حتا شائبه درز و فاصله بین امریکا و "غنی احمدزی" را به وجود آورده بود؛ صحبت دیروز "غنی احمدزی" با وزیر خارجه امریکا و متعاقب آن رهائی "انس حقانی" و شرکای جنایاتش و از آن هم مهمتر، بعد از مدتها حمایت مستقیم سفیر امریکا از پروسه انتخابات و صدور حکم صحت آن که به معنای اعلام حمایت از "غنی احمدزی" می باشد، نشان داد که تمام این کش و قوس ها و گاهی به میخ و زمانی به نعل زدن مقامات امریکائی، جهت به دست آوردن امتیازات بیشتر و فراهم سازی امکان عقد معاهدات ننگین تر از قبل با دولت دست نشانده بوده است.

۳- توجه بیش از حد به رهائی دو استاد رها شده از بند، مطمئناً هیچ ارتباطی به انسان دوستی و مسایل عاطفی نداشته، به احتمال اغلب هر دو استاد مورد نظر، یا خود عضو "سیا" بودند و یا هم از جانب "سیا" جهت انجام وظایفی استخدام شده بودند، ورنه برای یک و یا دو انسان عادی امریکائی، نه وزارت خارجه آنکشور خود را به دردرس می انداخت و نه هم کسی به فکر آزادی شان بود.

صحت ادعای ما را مواضع امریکا در قبال صد ها زندانی بیکس و کوی امریکائی است که از سالها بدین سو در کشورهای دیگر مانند، عراق و سوریه در غل و زنجیر به سر می برند و دولت امریکا حتا حاضر نیست آنها را امریکائی بداند تا چه رسد به تلاش جهت نجات جان شان.

هموطنان گرامی!

این را باید به مثابه یک حقیقت تلخ و غیر قابل انکار بپذیریم که در شرایط افغانستان اشغالی، هیچ یک از امریکائیانی که به افغانستان سفرکاری دارند و یا هم در اینجا در کدام پروژه ای مصروف کار اند، بدون رابطه با "سیا" نیستند. تمام آنها یا خود عضو "سیا" اند و یا هم از جانب "سیا" به صورت موقت جهت انجام کاری استخدام شده اند. در یک کلام بین آنها هیچ انسانی وجود ندارد که در خدمت نهاد های امنیتی اشغالگران قرار نداشته باشد.

هموطنان گرامی!

این تذکر را بدان جهت دادم که همه باید مواظب باشیم که با چه کسانی سروکار داریم و نباید به مشاغل ظاهری آنها فریب بخوریم.

سرکها ما را می طلبند!!